

نماینده حوزه انتخابیه فلاورجان بود که آشنایی قابل قبولی هم با مشکلات صندوق‌ها داشت. این عضو کمیسیون اقتصادی توضیح داد: «بحران صندوق‌ها متعلق به این روزها نیست. آنها مشکلات اساسی دارند به این دلیل که ورودی و خروجی‌شان یکسان نیست. وضعیت دو صندوق بازنشستگی کشوری و نیروهای مسلح طوری است که به میزان قابل توجهی از بودجه عمومی کشور استفاده می‌کنند. سازمان تامین اجتماعی هم از آنجا که ۴۶ درصد جمعیت کشور را تحت پوشش دارد و به نوعی مهم‌ترین صندوق ماست و باید از آن مراقبت شود.»

داشت و حاضر به گفت‌وگو درباره موضوع بحران صندوق‌ها نشد.

بقیه نماینده‌ها که لابد مشغله بالاتری از بقیه دارند تماس‌های مکرر ما را یاری‌ریخت کردند یا اصلاً جوابگو نبودند. سلمان خدادادی، محمدرضا بادامچی، علی رستمیان، محمدرضا پورابراهیمی، فرید موسوی، شهاب نادری، رحیم زارعی، محمود شکری و عامر کعبی در این گروه از نمایندگان جای می‌گیرند.

تنها نماینده‌ای که موفق به گفت‌وگوی کوتاهی با او شدیم حجت‌الاسلام ناصر موسوی لارگانی

نمایندگان مجلس دهم در مقایسه با نمایندگان ادوار قبل سخت‌تر مصاحبه می‌کنند. در بین ۲۰ نماینده‌ای که ما با آنها تماس گرفتیم، رضاعلی سبحانی‌فر نماینده سبزواری و عزت یوسفیان ملا نماینده آمل که اولی به اصلاح‌طلبان نزدیک است و دومی به اصولگرایان، هر دو پس از شنیدن موضوع گفت‌وگو و سوال ما تلفن را قطع کردند.

محمدعلی وکیلی نماینده تهران که خودش هم از فعالان رسانه‌ای است، حاضر به مصاحبه در این زمینه نشد. روح‌الله بابایی صالح نماینده بوئین زهرا و عضو کمیسیون اجتماعی هم رویکرد مشابهی

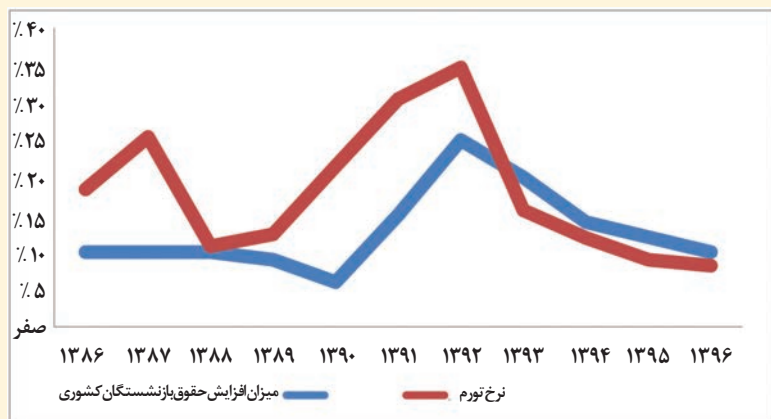

وقتی بازنشسته‌ها از تورم عقب افتادند

اضافه شد اما همچنان ۹.۷ درصد از تورم عقب بود. از این سال تورم شیب نزولی به خود گرفت و حقوق‌ها تقریباً هم‌طراز با نرخ تورم تعیین شد. مشکل اما اینجاست فاصله‌ای که در سال‌های قبل ایجاد شده به این سادگی قابل جبران نیست و هنوز مستمری بگیران صندوق مشکلات انباشته از سال‌های قبل را در زندگی خود لمس می‌کنند. صندوق هم منابع لازم برای جبران این خلأ به وجود آمده را در اختیار ندارد. صندوق بازنشستگی کشوری باید هر ماه به یک میلیون و ۲۸۰ هزار نفر مستمری پرداخت کند یعنی رقمی حدود هزار و ۸۰۰ میلیارد تومان. سالانه ۶۰۰ میلیارد تومان هم صرف بیمه تکمیلی افراد تحت پوشش صندوق می‌شود.

عمده مشکلات معیشتی امروز مستمری بگیران صندوق‌ها را می‌توان ناشی از دوره‌ای دانست که میزان افزایش حقوق بازنشستگان از نرخ تورم سالانه کشور عقب افتاد. به طور مشخص از سال ۱۳۸۶ که نرخ تورم ۱۸.۴ درصد گزارش شد و افزایش حقوق بازنشستگان کشوری ۱۰ درصد بود این روند آغاز شد.

در سال بعد اوضاع بدتر شد. تورم ۲۵.۴ درصد و افزایش حقوق همان ۱۰ درصد. در سال ۸۸ تورم تا ۱۰.۸ درصد کاهش یافت تا فاصله بیشتری از قبل نشود اما از سال ۸۹ که اوضاع اقتصادی بدتر شد باز هم این فاصله افزایش پیدا کرد تا جایی که تورم در سال ۹۲ به ۳۴.۷ درصد رسید. در این سال حقوق بازنشستگان کشوری ۲۵ درصد

قرار گرفتند. کشورهایی مثل قطر، عمان و امارات هم وضعیت بهتری از ما دارند.

امید به زندگی در عربستان کمتر از کشور ماست. این شاخص در عربستان به طور میانگین ۷۴.۵ سال گزارش شده که به معنی قرار گرفتن آنها در رتبه ۸۰ این رده‌بندی است. کشورهای کویت، اردن، آذربایجان، مصر و عراق هم به ترتیب در رتبه‌های ۱۰۷، ۹۶، ۸۴، ۷۶ و ۱۲۱ قرار دارند.

در صدر جدول کشورهای با بهترین وضعیت امید به زندگی ژاپن و سوئیس قرار دارند. در ژاپن عدد ۸۳.۷ و در سوئیس ۸۳.۴ گزارش شده. کشورهای سنگاپور، استرالیا و اسپانیا هم به ترتیب در رده‌های بعدی قرار دارند.

در انتهای جدول هم کشورهایی مثل سیرالئون، آنگولا و آفریقای مرکزی با میانگین امید به زندگی ۵۰.۱ سال، ۵۲.۴ سال و ۵۲.۵ سال دیده می‌شوند. آمریکا هم با ۷۹.۳ سال خیلی وضعیت خوبی ندارد و در رتبه ۳۱ قرار دارد. البته که یک سال پیش نشریه اکونومیست گزارشی منتشر کرد و مدعی شد شاخص امید به زندگی در ایران بالاتر از آمریکاست.

برگردیم به روند بهبود شاخص امید به زندگی در ایران. دقیقاً نیم قرن پیش امید به زندگی در ایران ۴۸.۸۹ سال بوده. عجیب اینکه آن زمان برعکس حالا امید به زندگی در مردان ایرانی بالاتر از زنان بوده. شاخص امید به زندگی در ایران همینطور شیب صعودی خود را حفظ می‌کند و در سال ۱۹۷۸ میلادی که انقلاب اسلامی رخ می‌دهد معادل ۵۵.۷۱ سال بوده. در سال‌های جنگ تحمیلی این شاخص در ایران یک روند نزولی را طی می‌کند و در سال ۱۹۸۴ به ۵۴.۷۵ سال می‌رسد. بعد از پایان جنگ دوباره این شاخص در ایران سیر صعودی می‌گیرد؛ به طوری که در سال ۱۹۸۹ میلادی ۶۲.۴۰ بوده در سال ۲۰۰۰ و هم‌زمان با آغاز هزاره سوم مرز ۷۰ سال را رد می‌کند.

بدیهی است که این روند مثبت در سال‌های آینده هم ادامه دارد اما در عین حال باید فکری هم به حال صندوق‌های بیمه‌گر کرد که تعهدات‌شان روز به روز بیشتر می‌شود.